150| Ὁ ἔχων πρὸς Ἐμὲ ἐστραμμένην τὴν διάνοιάν του οὐ φοβηθήσεται, ἀλλὰ κατισχύσει.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/150-ὁ-ἔχων-πρὸς-ἐμὲ-ἐστραμμένην-τὴν/

Αἱ ἀδυναμίαι τοῦ σώματος παρελθέτωσαν καὶ ἀποτραπήτωσαν εἰς τὸν ἔχοντα πίστιν πρὸς Ἐμὲ καὶ τὴν ἐπενεργὸν Βοήθειάν Μου. Κατισχύτωσαν οἱ πρός Με προσερχόμενοι ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ καὶ καταθλιβήτωσαν οἱ κατ’ αὐτῶν ἐξαιτοῦντες τὴν ἐν δοκιμασίαις καταπόνησιν αὐτῶν.

Ὁ πρὸς Ἐμὲ ἀποτεινόμενος ἀνευρίσκει τὴν ἐκλειπούσαν δύναμιν καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐνισχυσμένη ὑπ’ ἐλπίδος καὶ κραταιουμένη ὑπὸ τῆς ἐπαγωγοῦ πρὸς αὐτὴν φωτεινῆς ἐπιδράσεώς Μου, ἐπιχέει τὴν θεραπευτικὴν δύναμίν της ἐπὶ τῶν ἐξησθενημένων καὶ πασχόντων μελῶν τοῦ σώματός της, ἀποκαθιστῶσα ἐν αὐτῷ τὴν κλονισθεῖσαν ὑγείαν. Αἱ δοκιμασίαι ὑμῶν ἀντιπαρελθέτωσαν ἔτι καὶ νῦν.

Ἀλλὰ πάντες οἱ τὰ Ρήματά Μου ἀκούσαντες καὶ ἐνωτισάμενοι ἀνακύψατε, ὡς ὁ χρόνος τῆς περαιτέρω δοκιμασίας ὑμῶν βραδὺς ἐστίν. Οὐδεὶς δὲ τότε, ἔστω καὶ ὁ σώζων ὑμᾶς. Ἐνδυναμωθῆτε νῦν καὶ ἐπανέλθητε εἰς τὴν ἀτραπόν, εἰς ἣν ἐγκατέλειψα ὑμᾶς, Ὁδηγὸν Ἐμὲ ἔχοντες, ἵνα καὶ πάλιν ὑπ’ Ἐμοῦ χειραγωγούμενοι καὶ καθοδηγούμενοι ἐκπληρώσητε τὸν τελευταῖον ἐπὶ γῆς προορισμὸν ὑμῶν.

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἂς ἀναλογισθῇ, ὅτι ὁ χρόνος τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐπείγει καὶ ὅτι πολυτιμώταται στιγμαὶ ἀπώλλυνται ἐπὶ ματαίῳ, δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς πρὸς Ἐμὲ ὑποσχέσεώς σας, τοὐτέστιν τῆς διὰ τοῦ ἀνατεθέντος εἰς ὑμᾶς ἔργου μου ἐκπληρώσεως τοῦ πραγματικοῦ ἐπὶ γῆς προορισμοῦ ὑμῶν.

Οὐδὲν ἔχετε νὰ φοβηθῆτε, ἐφ’ ὅσον πρὸς Ἐμὲ στρέφετε τὰς διανοίας ὑμῶν. Κραταιούμενοι ἐν τῇ πρὸς Ἐμὲ πίστει καὶ βεβαιότητι τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ ὑμῶν καὶ ὁπλιζόμενοι διὰ θάρρους, ὅπως ἀντιμετωπίσητε διὰ σταθερᾶς ἐπιμονῆς τὸν ἀγῶνα ὑμῶν, ἐστὲ βέβαιοι ὅτι πᾶσα ὑμῶν πνευματικὴ ἢ σωματικὴ δοκιμασία θέλει παρέλθῃ καὶ ἐκλείψῃ καὶ ὁ σύνδεσμος ὑμῶν ἐπανασφιγγόμενος μεταξὺ ὑμῶν καὶ Ἐμοῦ θέλει σᾶς δώσῃ τὴν ἀλάθητον καθοδήγησιν πρὸς ἐπανάληψιν καὶ ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τοῦ διακοπέντος ὑμῶν ἔργου.

Ἐν δὲ τῇ ἀποκαταστάσει αὐτοῦ καὶ τῇ ὑπὸ ἄλλων συνεχίσει αὐτοῦ ἐν μέλλοντι θέλετε ἀπολαύσει τὴν ἐνδόμυχον συναίσθησιν, ὅτι ἐκπληρώσατε τὸ κατὰ δύναμιν τὸν προορισμὸν ὑμῶν καὶ ὅτι ἡσύχῳ καὶ ἐπαναπαυομένῃ συνειδήσει θέλετε εἴπει: **Νῦν δικαίως ἀπολύεις τοὺς ἐν τῷ Ὀνόματί Σου ἐργασθέντας καὶ πονήσαντας, δεχόμενος αὐτοὺς ἐν τοῖς Κόλποις Σου, οὓς ἡ τοίμασες δι’ αὐτούς.**

Ἐργασθῆτε ὅθεν καὶ ἀνακύψατε, ἐφ’ ὅσον ὑπάρχει καιρός, ἵνα μὴ μετανοήσητε. Ἐμὲ πάντοτε θὰ μὲ εὕρητε πρόθυμον καὶ ἀναμένοντα. Καὶ σᾶς βεβαιῶ, ὅτι ὑπάρχει εἰσέτι καιρός.

4/12/1938